

[Forsvarsministeren.]

man inden for en Treaarsperiode kan foretage en midlertidig Genopbygning, idet man gaar ud fra — og jeg tror med Rette —, at Kommissionen ikke kan slutte sine endelige Forhandlinger før i Løbet i hvert Fald af nogle Aar, fordi der er saa mange Ting i Verden, der skal afklares, inden Danmark kan fastlægge sin endelige Forsvarsordning.

Altsaa det, der har været Tale om inden for Forsvarskommissionen, har været at faa en Oversigt over, hvad det vilde koste blot at føre Lovgivningen fra 1937, saaledes som den var udbygget til 1940, ud i Livet og paa dette Grundlag derefter ganske sagligt at tage det Spørgsmaal op, hvorledes det under Hensyntagen til finansielle, valuta-mæssige og alle de andre Forhold, som vi kommer til at bøje os for paa dette som paa andre Omraader, var muligt at komme i Gang med den Genopbygning, der dog skal ske ogsaa paa dette Omraade. Derfor siger jeg til det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle), at der er ikke opgivet noget i den Henseende, ikke opgivet noget som helst, men det at samle og bearbejde dette Materiale til Brug for Kommissionen har virkelig taget Tid, for det er et stort Arbejde, som har været i Gang længe, og hvis Resultat formentlig vil foreligge i Løbet af kort Tid, saa at Kommissionens Medlemmer kan faa det og det kan gaa ind i de almindelige Overvejelser, som man maa begynde paa umiddelbart efter, at det nyvalgte Landsting har konstitueret sig.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) nærede en vis Ængstelse baade for min og for den almindelige Situations Udvikling paa det militærpolitiske Omraade. Jeg haaber, at denne Ængstelse maa vise sig at være overflødig. Jeg kan i hvert Fald sige saa meget til det ærede Medlem, at det vil være adskillige Aar, inden det kan lykkes mig at blive saa stor en Militarist, som det ærede Medlem var, da han var Medlem af Regeringspartiet fra 1937 til 1940. Det vil være adskillige Aar, før vi naar at opbygge bare materielt et Forsvar, som har det Omfang, som det havde ved Besættelsen i 1940, og som det ærede Medlems Parti og det andet Regeringsparti havde Hovedansvaret, ja, Eneansvaret for, eftersom det var dem, der gennemførte 1937-Ordningen og udbyggede den fra 1937 til 1940. Jeg behøver i denne Forbindelse ikke at gaa meget i Enkeltheder, men det ærede Medlem kan sige sig selv, at naar de Beholdninger, vi havde her i Landet af Materiel og andet til Hæren, Søværnet og Luftvaabenet, og som er fjernet af Tyskerne, stjaalet eller ødelagt, andrager 1½ Milliard

Kroner, vil det være nogle Aar, før det ærede Medlem og jeg i Fællesskab er naaet op paa de Beløb. Derfor synes jeg, vi kan tage det ganske roligt og nøgternt og se paa de Muligheder, der er til Stede i den kommende Tid for at foretage den Genopbygning, som her skal finde Sted. Det ærede Medlem nævnte Bevillingerne paa omkring 70 Mill. Kr. fra 1938 og 1939, men tog naturligvis ogsaa, som den forstandige Mand han er, Hensyn til, at de Kroner, vi opererede med i 1938 og 1939, som Købekraft betød noget ganske andet end de Kroner, vi har i Dag — desværre kun, det gælder naturligvis saavel paa de civile som paa de militære Gebeter.

Naar det ærede Medlem kastede et forventningsfuldt Blik tilbage paa en Ordning inden for 1937-Ordningens Rammer, idet jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at man skulde tage 1937-Ordningen som det Skelet, hvorover man skulde opbygge en ny Ordning, baade hvad angaar Mandskabsuddannelse, Antallet af indkaldte, Bevillinger og alt, hvad der nu hører til, saa tror jeg desværre, det ærede Medlem fortaber sig i et Paradis, der er gaaet tabt. Hvis vi skulde vende tilbage til 1937-Ordningens Rammer, hvad skulde vi saa have en Bemyndigelseslov for, hvorfor har saa alle Ministre siden 1939 maattet afvige fra 1937-Lovene? Hvorledes tror det ærede Medlem, det vil se ud med de Opgaver, vi skal løse, hvis vi indkalder 6 000—7 000 Mand om Sommeren og 2 000 Mand om Vinteren, saaledes som man gjorde under 1937-Ordningen, naar vi f. Eks. alene skal bruge til Vagtopgaver 5 000—10 000 Mennesker? Der skal dog være Fornuft i de Ting ogsaa. Hvis vi kan blive befriet for en Række af de Vagtopgaver, vi har i Dag, og som i og for sig slet ikke er militære Anliggender, men som de militære Myndigheder har maattet paatage sig efter Anmodning fra de civile Myndigheder, saa er der Mulighed for en Ændring; men en Ændring maa da naturnødvendigt staa i Pagt med selve Opgavernes Antal og Omfang.

Og Ængstelsen for Materielanskaffelserne! Ja, vi havde altsaa en Beholdning til 1½ Milliard Kroners Værdi, da Besættelsen kom. Der er brugt ca. 100 Mill. Kr. siden Befrielsen den 5. Maj 1945 og indtil nu til Genanskaffelse af militært Materiel og andet Materiel af en hel Del forskellig Slags, bortset naturligvis fra det Materiel, som en eventuel Tysklandsstyrke skal have med sig af engelske Vaaben, et Spørgsmaal, der endnu er svævende.

Jeg tror derfor ikke, der, hvad selve Sagen angaar, er Grund til at være ængstelig eller nervøs. Jeg tror, at den Nervøsitet